

దీక్ష

రామ కృష్ణ శాస్త్రి

‘కవర్డ్ — యూ... డర్టీ... కవర్డ్ —’.

—కలత నిగురగా వెన్నుచరచినట్టుగా అయి, ఉలిక్కి పడుతూ, పక్కమీదవంచి క్రిందకు దొర్లి, లేచి కూర్చుని నూసిన కనులతోనే.. కలలో మెరసిన దీనపు మాపులను మనసులో తాంబలించుకుంటూ మళ్లీ వారా యణకు ఉపక్రమించాడు... కవర్డ్...

ఆమే!... అవే నీకోడేకన్నులు... అవే పరివేదనలో బ్రతిమాలే మాపులు... నన్ను ‘మరచిపోకంకి’ అని, పాలిపోయిన పెదవులమీద, మందారమాలలైన పలుకులు... కనుమూసినప్పటినుంచీ అనేకల!

తెలుసును... ఉభయులకున్నూ, ఈజన్మకు తిరిగి కలుసుకోవడం ఉండవలెమోనని... తెలుసును అశుభ నూచనలతో నుండే ఉంకి ఉంకి ఝల్లుమంటూంది; మరునాడు ఉదయం బయలుదేరుకుందనగా... తెల్లవార్లూ, బాల, మంచాన్ని ఆనుకుని కటికనేలమీద కూర్చుని... ‘నన్ను పంపమోకండి! నాకేమో భయంగా, తగని దిగులుగా ఉంది; ఏమైనా సరే, మీదగ్గరనుంచి పంపేయకండి’... అని ఎ. తనేడుకుంది... బండీ ఎక్కటప్పుడు, ... ఏలా విలపించింది ... కడసారి ... ఏలా చూసింది!

ధైర్యంచేసి ... తండ్రిమాటకు ఎదురుఆడి ... భార్యను పంపకుండా నిలుపుకునే సాహసం, అప్పుడు లేకపోయింది; తరువాత... ఎన్నిసార్లు ప్రమాణమైనా... ఆయన అనుగ్రహించి వైసా రాల్యం చే... ఎక్కడికి కడలడం? ... ఉత్తరం వ్రాయడానికి అణాడబ్బులకు గతలేని వాడికి... ఊరి ప్రమాణానికి...

చివరకు... జబ్బుచేసిందని, తెలిగ్రాంవచ్చినా, అప్పడైనా, ఆధన — కిరాతుడినుండే కరగిందా? డబ్బే ప్రాణం... పాతబాకీ వనూలు చేసుకోవడం ముఖ్యం కాని... ప్రాణం ఎక్కడా? — పోయిందని... సుఖ

ప్రసవంకాలేక, ఎంతోకష్టపడి పోయిందని... తెలిసిన తరువాతనూడా, ఏమనుకున్నాడు... చీలికలు వాలికలైన పాతపంచ పారేసేటప్పుడు పడేబాధంత అయినా ఆయనకు లేకపోయిందే? ... కోడలు పోయిందని కాదు ... ఇక విద్యాలయారీదగ్గరనుంచి డబ్బు సంజానికి వీలులేకుండా పోయిందని... విచారం!

కిరాతుడు... ఆయన కడుపున పుట్టికూడా ఆబంధ తనం... మసను — రాయి — తనం, తనకు ఎందుకు అబ్బిందికాదు? వెధవడబ్బుకోసం... ఆయన, ఎన్ని ప్రాణాలైనా దిగదుడిచి బలివేస్తాడే... ప్రాణానికి ప్రాణమైన — బాలను కాపాడుకునేందుకు ... ఆ తండ్రికి కొడుకు... తా నేం చేయగలిగాడు? ... ఏమి చేతకాని ... తెగ తెంపులులేని... కవర్డ్.

ఎల్లకాలమూ, అలా పరాన్నభోజనం చేస్తూ... భూభారం వృద్ధిచేస్తూ... కన్నవారి వంటయింటి కుండేలుగా... జీవనంచేసేవాడేమో? కాని... గొర్రెను మేపి మేపి, కసాయివాడికి అప్పజెప్పకుండా ఊరుకునే కరుణాళునా... ఆ తండ్రి! పుట్టగానే, తల్లి కరవైన, ఆ పసిపాపసంగతి ఇక తలచకూడమా? ... మళ్లీ కొత్త పెళ్లికొడుకు కావాలి? —

అయేవాడేమో — ఏమో, తండ్రిమాటను... కాదనే నిబ్బరం ఎక్కడ ఏడ్చింది? కాని... ఆ మొకన్నులు... బాల చివరసారిచూపిన చూపు...

ఎదిరించి ఆపంచక్రింద ఒకక్షణం నిలువలేడు. ... తండ్రి చిట్టెడు ఉప్పు దక్కనియ్యడు... పోట్లాడుతూనే ... అక్కడనే ఉండగలతాహతు ... తనపిల్లను తెచ్చి పెంచుకుంటూ... తనకు రావలసినదేమో నిలవేసి సంజుకుని... ఆయింటిపట్టునే... ఆ పోరులోనే కాలక్షేపంచేయగల తాహతు, ... లేదు;

కట్టుబట్టలతో...ఎవరితోనూ చెప్పకుండా,
 ఎక్కడికి వెళ్లుతూన్నదీ తెలియనీకుండా...చేత కానీ
 లేకుండా...నానాబాధలూ పడి, పట్నం చేరుకుని...
 తిండికి మాడి, తలదాచుకునే చోటులేక, ఆదరించే
 దిక్కులేక, మలమల లాడిపోయి...ఇన్నాళ్లకు, ఓ
 పూట కడుపునిండే కొలువుకు కుదిరి...కాలం ఏలాగో
 గడుపుకుంటున్నాడు :

సుఖపడాలని కోరిక లేదు...అంతకన్న మంచి
 ఉద్యోగం...ఉండటానికి వసతి దొరకాలనీ...నిద్రకు
 తగినలాభం కలగాలనీ అపేక్ష లేదు : అవకతవక జీవితం
 వల్ల పడినకష్టాలు...చురచిపోవాలని లేదు :

కవర్డ్ —

నమ్మిన అమాయకురాలిని రక్షించుకోలేక పోయి
 నాడు...వెళ్లకపోలే, బ్రతికేవేమో : రమ్మని ఎన్ని
 ఉత్తరాలవ్రాసినా, తండ్రికి యుక్తి, వెళ్లి చూడ
 నన్నా లేకపోయినాడు : తండ్రి కారాలూ మెరియా
 లూ నూరుతాడని...కరువుదీర ఏకవనన్నా లేకపోయి
 నాడు...ఆయింట్లో...కవర్డ్ — ఎందుకు వచ్చిన ఏళ్లు
 ...ఎందుకు వచ్చినచదువు...

ఇక్కడ ఒకసుఖం...తండ్రిభయం లేదు...
 ఎప్పుడూ, బాలను తలచుకోవచ్చును...కలలో...ఆమె
 చూపులు మననం చేసుకుంటూ దద్దరిల్లిపోవచ్చును.

ఎవరితోనూ స్నేహం లేదు...ఏజోక్యానికీ
 పోవడంలేదు : అనుభవంవల్ల పరిపాటి అయిపోయి...
 మరపువచ్చినప్పడల్లా...బాలచూపులు మెలకువ తెప్పిం
 చాలి...కవర్డ్...అని జ్ఞాపకంచేయాలి!

—నునసులో కణకణలాడుతూన్న అధీర భా
 రంతో కళ్లు జేసురు ముద్దలై పోయినవి : ములుగ్రతో
 పొడిచినట్టు శీతాకాలం సూర్యకిరణాలు...తలుపు
 లూడిపోయిన కిటికీగుండా చొరుచుకువచ్చి రెప్పలమీద
 కుమ్ముతూన్నవి. అల్లార్చి...చూపు తెమల్చుకుని...
 అరచేతులతో కను లద్దుకుని...కర్మసాక్షికి అంజలిపట్టి
 పక్కను మోచేతులమీద ఆనిన ఉప్పులో లేచి నిలుచుని
 ...లుంగీ బంధించుకుని...లోకంలోకి దిగిపోయినాడు :

ప్రవ్ రగిల్చి...స్నానం అదీ చేసి వచ్చేశాడు :
 పాలు అందుకుని...కాఫీచేసుకు త్రాగి...సిగరెట్
 కోసం వెదికి...ఖాలీపెట్టెను మూలకు విసిరికొట్టి...
 దిగి వెళ్లి తెచ్చుకునేందుకు ఓసిక చాలక రాత్రి చూడ
 టం మరచిపోయిన పత్రక చేత బుచ్చుకుని తిరగవేస్తూ
 ...కుర్చీలో జార్లపడిపోయినాడు : తిరగపడి, ఒళ్లో
 పరచుకుపోయిన 'హింమా' వెనకపీటీఅంతా...మోపె
 డేసి పూలదండలతో, భుజాలు రాచుకుంటూ ఎగుడు
 దిగుడుగా నిలుచున్న...నూతన సంతులముయం. అవి,
 కళ్లకు ముళ్లులాగా గుచ్చుకోగా, పేజీ, గొగ్గిఅంచు
 గుప్పెటలో పట్టి...చీల్చేస్తూ...అలాటి ప్రచురా
 నండం...గడ్డకట్టుకుపోయిన తనగుండెల్లో తెల్లించిన
 అసహ్య — వేదనా — ఉన్మాదానికి ... తెప్పిరిల్లిన
 మనసులో మెరుపులాగా...నవ్వు తెచ్చుకున్నాడు...
 ఆలోచనలమీదుగా ... దండలు ఎడాపెడా వేసుకుని,
 బొమ్మముఖంలో, నందనవనీనిహారసుఖం చిందించు
 కునే...చివాహ — వీరుడు...తరునాత...జీవితం, ఏ
 కారణంవల్ల...ఏలా దగ్గమైపోయినా...ఆ కుములు
 ధైర్యంగా లోకానికి...ప్రకటించలేడేం? అవును...
 ఒళ్లంతా సంసారం...ముళ్లుగా గుచ్చుకుపోయినమీదట
 చెంపల్లో, కావాలని తెచ్చి పెట్టుకునే రోజురేకల మెర
 మెచ్చు లేలా నిలుస్తవి? అనంతా...కలలు కలలని
 తెలుసుకోనీయని...పీడకల....

— ఇంకా కల అనుకుంటూనే ఉన్నాడు...
 ఎదురుసండా...తనహోదాకు తగిన యిగిలింపుతో...
 తనపై అధికారి...ఆయనపక్కను...చేత పూలకాన్క
 తో సిగ్గు దిగమ్రుంగుకునేకళ్లు, ఓగ మాపులకు మల్లించే
 ...ఆయనకూతురు....

మాకాభినయంలో...భావప్రకటనం ... ఆతని
 మీద అంతనేపటిసుంచీ పనిచేయకపోవడంవల్ల...సకి
 లింపుమోతాదు పెద్దదిచేసి... 'హలో' అని ఆతడు
 తెలివితెచ్చుకుని ఉచితమర్యాద చేసేలోపుగా...స్థూల
 కాయం...ఉన్న ఖాలీకుర్చీలో దించేశాడు.

ఆతడు లేచి నిలుచండగానే...ఆ అమ్మాయి
 పూలు దోయిలించి...అర్పించే భంగిమంలో అందిం

చింది...నాటిని, మర్యాదగా మేజామీదకు...గుప్పిట విడిచి...ఆయనజాపిన సిగ రెట్ ఆప్యాయనంగా...తీసుకున్నాడు:

ఒకదమ్ము... ఆతడి కళ్ళల్లో... వాళ్లు అప్పుడు అలా దయచేయడం ఎంగుకా అనే ఆశ్చర్యం ఉంది నవి: ఆయనమాపులు ఆరాకకు భారతగాథ అంత వెనుక అండ ఉన్నదనే.. గాంభీర్యం తట్టించినవి.

రెండోదమ్ము...ఆతడికవలికలో... ముదిరిపోతూన్న...అర్థం - కాని - తనం: ఆయన మానంలో...ఇక నోరు విప్పవలెననే...ఆలోచన - నిశ్చయం:

— కావలాగా కేరుకున్నకొడి, కుక్చిచేతికి చూపెట్టి...రాలుస్తూ...ఆయన తెలివి కేటలుగా...

— 'వీరపూజ... చేయడానికి వచ్చాం' అని మోసాలు సద్దుకున్నాడు.

'ప్రాణదానం చేసినందుకు'...వాక్యం సగం లో వీణె ఘుక్తాయిందినట్టూ...చిరునవ్వు...చూపులకు అంది పుచ్చుకోనిచ్చింది....

అలా తెల్లబోయి... తండ్రిముఖమీదనుంచి... కూతురివంకకు చూపు తిప్పకుని...అప్పుడు పోల్చుకుని...అంతటితో ఆనాటకం అర్థంఅయి.. బిగ్గరగా నవ్వుతూ...

'చేయి పట్టుకుని...అంత మోటగా లాగినందుకు దండించడానికి...మీతండ్రిగారిని తీసుకురావాలింది కాని...ఈపూలపూజ లేమిటి'...అని చల్లనిగాలి చిగురించిన కొంతెతనం ఆమెమీదికి విసిరాడు.

'అంతకన్న ఏం చేయగలం?...నీవు కేవుడు లాగా.. తోడుపడి రక్షించకపోతే, అమ్మాయి ఆక్కునా — ఆక్కునా కారుకింద పడిపోయేదేనా...ఏం ప్రత్యుపకారం చేసి నీరుణం తీర్చుకోగలను'...అని ఆయన...ప్రాధేయపు — జవాబు.

"నేను ఆసంగతే మరచిపోయినాను...మీ అమ్మాయిని...మీ మాటలధోరణివల్ల పోల్చడమేకాని...ఒంటరిగా కనబడితే...గుర్తుపట్టలేకపోయేవాడినే...అయినా ఏంఘనకార్యం అని...మనిషైనవాడు ఆ మాత్రం..."

"ఊ...ఏడీ ఒక్కడిని చూపించు, ఎవడికి వాడు తనపుచ్చె కాచుకోవడమేకాని...ప్రాణానికి తెగించి..."

"తెగించడాని కేముంది?"

"ఇలా తేల్చేయడం...నీ వీరహృదయానికి...వినయానికి లక్షణం".

"నన్ను పొగడకండి".

"పొగడటమా? కృతజ్ఞతను...తెలుపుకోవడం."

"అర్హుణ్ణా?"

"కాదనడం...నీతరమా?"

...కోటి ఎక్కడమేతప్ప...మాటల ప్రయోజనం కనిపించనందువల్ల...వాళ్లను కరువుదీరా అభినందించనిచ్చి...సాగనంపి...తలుపుగడియ బిగించి...నిట్టూర్పుసగం విశువకముందే, మళ్లా ఎవరో వచ్చినట్టు...తలుపు ధణల్ మంది: తీయగా...బొమ్మతీసి పత్రకలకు...అమ్ముకునే...అయ్యోర్...

అంతనేపూ...మర్యాదాకోసం అరికాలిక్రింద అణచిపెట్టినమంట...ఒక్కమారు నెత్తికి ఎగదట్టింది: రెండుచేతులతో ఆగంతుకుడి రెండు చెవులూ పట్టుకుని...వెనుకకు త్రిప్పి...ఇక్కడనుంచి...మీ ఆఫీసు దాకా...ఎన్ని అడుగులో లెక్కపెట్టుకుంటూ నెల్లి...మొత్తం ఎంతో ఉత్తరం వ్రాయి. మెడ మెదిల్చావా...మళ్లా అడుగు వెనక్కు వేశావా...నీఉపిరి తీశాననుకో...' అని ఖంగ్ మనేటట్టుగా ఉరిమి మేడ అదిరేటట్టు తలుపువేసుకున్నాడు...వెంటనే కుర్చీలో పడి — విషం త్రేణుపులుగా...నవ్వునురగలు గ్రక్కుతున్నాడు....'వీరుడు'...ఓహో.

ఉదయాన్నే ఎత్తుకున్న మైకం...ఎండ కాస్తూన్నంతనేపూ...తరగనేలేదు: నాలుగుగంటలు దాటిన తరువాత...భోజనంచేయలేదన్న సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చి...నిలిచిపోయి...హోటలుకు పోయి...ఆత్మారాధన సుష్టుగా చేసుకుని...కాఫీకమ్మదనానికి...నిలు వెల్లకమ్ముకుంటూన్న ఖులాసాతో...గుమ్మం దిగగానే ఆ అమ్మాయి...కారులో ఎదురుగా ఉండి: చూసి గిరుక్కున పాన్ షాపులో కల్పించుకుని...జనసమూ

హం లో కలిసిపోదామని చూశాడుకాని... ఆమెను ఇప్పుడు ఏమరించడం నీతరము ' కాదని మనసు నచ్చ చెప్పినందువల్ల... పళ్ల బిగివిని... సమీపించాడు. వవ్వర్ తలుపుతీసి ఉంచాడు. ఆమె చేయి చాచి మనసుతో ...లోపలికి లాగేసింది...

బాణవేగంతో... ఎన్నేరు చేరుకుంది కారు. కుదిలింపులకుకూడా... చలింపకుండా... వీసపాలై నా శరీరాన్ని జరగనీయకుండా... కూర్చున్నాడు... ఇసుక గుట్టలుగా పేరుకున్న చోటికి... ఇద్దరూ... మానంతో ...నడచిపోయినారు.

' మూగనోము... మాకన్న మగవాళ్లు పడితేనే, ముచ్చటగా ఉంటుంటేలాగుంది ' అని స్వగతానికి ప్రకాశం యిచ్చింది. ఆతడు వంచిన తల ఎత్తి చూసి ఊరుకున్నాడు. ఎన్నోమాటలు చెప్పింది... ఎన్నో రకాలుగా కిలకిలలాడింది : ఎన్నో విధాల నో రూరించాలని... సిగ్గుగా... నిర్భయంగా... ప్రయత్నించి... మా నాన్ని ఇక సహించలేని చొరవలో... మీదకు వాలింది.

— హుంకరించాడు... మెడకు చేతులు మెలి వేసింది... విడిపించుకోబోయినాడు... ముఖానికీ, ముఖానికీ తేనెచినుకంత ఎడమన్నా లేదు... విదిలించుకుంటేనే గాని... వీడి ఈవల పడలేదు.

' ఒళ్లు మరచిపోకు '... ఆతనికళ్లు... ఎక్కడో చూస్తున్నవి... పుంటల్లో.

- ' పోను... కాని, మిమ్మల్ని మరవలేను ?
- ' నీవు... ఎవరు ?
- ' విడదీసుకున్న... మీ కాగిలి నడగండి '
- ' వెట్టిదానా !'
- ' ఆలా చేసింది... మీరే '.
- ' నేను చేసినదేమిటో నీ కేం తెలుసు... '

— ఒకదమ్ములో... తన పూర్వగాఢకు, ఆమె మనసు విరిగేటంత విషపు పూత పూసి... భార్యను మ్రొంగివేసి పరమకిరాతుణ్ణి... అని నమ్మించాలని ప్రయత్నం చేశాడు : ఆమె... పెదవులు వడకుతూండగా...

విని... విని కన్నీరు రెప్పలతో అప్పలించుకుని... చాలా జాలిగా,

- ' ఎంత బాధపడ్డారండీ ?... అంది మారనిమనసుతో.
- ' బాధ... పెట్టాను '.
- ' నేను... నమ్మను '.
- ' పోనీ '.
- ' ...పోనీ యను '.

— ఆరంపకోత భరించలేక ... నిబ్బరంగా... సంభాషణ చంద్రోదయంమీదికి త్రిప్పి... ప్రాద్దుపోతూన్నదని జ్ఞాపకం తెప్పించి ఆమె ఎటు... అనుకునేందుకూ పాలుపోనీకుండా... యింటికి మళ్లించాడు : కారు పరుగుతీస్తూన్నంతసేపూ, ఏలాగా ఇంకా రంధి పెరగనీక తప్పించుకోవడం అనే ఆలోచనలో పరధ్యానంగా ఉండి, కళ్లలోకి రాగానే... దోవ పోయే ఎవడి వంకనో... న్నే హితుడని చూపిస్తూ... ఆతనితో పని ఉందని... ఆగేలోపల క్రిందికి దుమికేసి... మందిలో కలిసిపోయి... యింటికి చేరుకున్నాడు.

అలవాటు ప్రకారం పేపరు కొని పట్టుకు తెచ్చుకోవడం మరచిపోలేదని... అప్పటికి స్పృహ తెలిసి... పేజీ తిరగవేయగానే... కొట్టాచ్చే అక్షరాల్లో... తను చేసిన ఘనకార్యం ప్రశంస... ఆఫీసు గ్రూప్ లోనుంచి... సంగ్రహించిన... తనబొమ్మ !

అంతవరకూ చించి ఆశీలికతో సిగరెట్ ముట్టించుకుని... జారవిడిస్తే నిశ్శేషం కాదేమోనని... వేళ్లు కాలేదాకా... రేజామిగలకుండా... నుసి కంట చూసి విడిచాడు.

... క్రిందపడిఉన్న కవరు చించి చూశాడు : దానిలో... ' మేము తెలుగులో మొదటి స్టంట్ పిక్చర్ తీయ సంకల్పించాము. అందుకు, మీలాటి వీగులు, మాతో కలిసి పనిచేయడానికి అంగీకరించితే ' ఇక ఆపై అక్షరం చూడకుండా... నలిపేశాడు : వరాలు యివ్వడానికి చేతగాని దేవతలు ... వంచనలకు మాత్రం ముందంజ. కళ్లు మూసుకుపోయినలోక... ఏపాట పాడినా... 'బాల' తనకళ్లలో మెదులుతూంటే చాలు... గుండె చిట్టెం కరగకుండా నిలవడానికి...

— రెండురోజులు గడచినవి. ఆఫీసునుంచి... ఎందుకు రాలేదో అని కనుక్కుని పోవడానికి వచ్చిన జవానుచేతికి రిజైన్ చేసినట్టు వ్రాసి యిచ్చి పంపేశాడు. ఆ అమ్మాయి... రెండుమాడుసార్లు వచ్చి... చనవు చేసుకోవాలని... మీదమీదకు వస్తే... ఆమె కూరిమి నంతా... దూదిపింజెలాగా ఎగరగొట్టాడు. ... కాని, మనసు మార్చుకోదని తెలుసు... తనమనసు ఈజన్మకు సుఖాలనలలోకి మారకూడదని... తెలుసు : ఇక చేయవలసింది ?

ఒంట్లో త్రాణ లేకపోయినా... ధూకుడుగా... దిగి, వీధులోకి వచ్చి... వచ్చే ట్రాం ముందర...

కళ్లకు కమ్మినచీకటి విడిపోయేటప్పటికి... డైన — మోరూమ్లాగా ఉన్నతల... తలగడలమీద నిలువ లేకుండా ఉంది. చీకటిచారికలలోనుంచి... ఆ అమ్మాయి ముఖం... ఆదుర్దాపడుతూ... గోడమీది కేలెండరు లో... అవాళటికి... పవోనాటిలేదీ... కొట్టొచ్చి నట్టు...

పోలీసు జరీచారల తలపాగా రాయడికంఠం... 'మీసాహసానికి ధన్యవాదాలు... మీ రలాప్రాణానికి తెగించి... ట్రామ్కు అడ్డపడకపోతే... ఆఖూనీదారు తప్పించుకునేవాడే...'

పట్టు తప్పి పడి ఉన్నదేహం... మనసును ఆ వీర — కళంకం మాయిండుకోమని... హెచ్చరించినట్లు క్రుల్లిపడటంలో కుట్టు చెదిరి... పిగిలి... నల్లనికాలువ... మొగం... కమ్ముకుంటూంది... బాధను గుర్తించడానికి తడుముకునే చేయి... కళ్లకు నెత్తురుపూసింది. చుట్టుప్రక్కల గడబిడ... మళ్లా చీకటి.

చీకటిలో... వెన్నెలగూటిలో... నేరం మరచి పోయి... చిరునవ్వే... బాల... చిక్కి శల్యమై... బాధలు కరగించినరూపం... విరిసిపోతూ... మెదడుకు... అమృతస్నానంతో... తాపం ఆర్చేసి...

— తలపులో వెన్నెలవెలుగు... కన్నులలోకి... జీవజైతన్యజ్యోతిగా తరళించుకుంటూ రెప్పలు ఆర్పడంలో... నెలమారిన లేదీలగడులకాగితం... 'గడచిన నెలను కాలంలోకి తోనేశాను... ఇప్పుడు నీకు కావలసింది... నేను' అన్నట్టు కొత్తనెత్తురు రంగు అంకెలతో... గాలికి... రెపరెప లాడుతూ... ఆకర్షించిన చూపు... వాలుకోవడం... ఉద్రేకం నిరంతర నేవాజాగ రణంలో చివికి... దోహదమైపోగా లేదీగ సాగిన... ప్రేమవల్లరి పోలికల... కళ్లతో... కాచుకునిఉన్న... ఆ అమ్మాయి కవళికలో... ఏకమూర్తిగా... పెనవేసుకు పోతూ బాల... అందుబాటుచేసి... తా నందనిదై పోవడం...

గుండె సారించే... కవర్డ్... శైవసామ్యన... కంఠగతంగా కుదించుకుని... పరీక్షాధికారి... ప్రత్యేకం పగబట్టి క్షయిల్ చేశాడని తెలుసుకున్నప్పుడు... ఊత్రంతో బడి చదువు మానివేసి... పరితం విద్యాస్పర్ధతో చెల్లించుకోవాలనుకునే ఘస్టుబాయ్లాగా... పైఅంతస్తుకు... ఉద్ధరించుకోవాలని...

— నరబలం మిగిలిపోయినచేయి... ఆమెవైపుకు... సాగనిచ్చాడు... గుప్తమన్న దీపం మెఱుపున... ఆతని కనుకొలుకుల్లో కుదురుకున్న... నీటిబిందువుల తొణికిసకు... చేతికి చేయి కాగిలిగా యిచ్చి వీరగంధాను లేపనంగా పులకలై పోతూన్న... ఆ అమ్మాయిలో... సుమంగళ — కైశికి జలదరించింది.